

Posudek oponenta na bakalářskou práci Maríny Tkáčové

„Du Fu – básně z doškové chyže“

Posuzovaná práce podrobuje tematické analýze Du Fuovy básně z tzv. „sichuanského období“, pro které je typická reflexe každodenních prožitků, které přináší život na venkově, a zaměření básníka pohledu na sebe samého. Období let 760-762, v němž studované básně vznikaly, je básníkovými životopisci shodně charakterizováno jako doba, kdy se Du Fu těšil z života v ústraní, obklopen rodinou a vlídnými sousedy. Sdíleným rysem řady básní inspirovaných harmonií venkovského života a života v přírodě je jejich specifická idyličnost. Právě tyto básně stojí v centru diplomantčina zájmu.

Analytická kapitola je rozčleněna na čtyři podkapitoly, které jsou dále členěny na několik částí, v nichž diplomantka na materiálu vybraných básní upozorňuje na přítomnost a významy konkrétních motivů. Diplomantka analyzuje poměrně rozsáhlý soubor básní, byť v řadě případů neuvádí skladby v jejich úplnosti, nýbrž představuje pouze vybrané verše.

Diplomantka v závěru práce s odkazem na provedenou analýzu konstatuje, že pro značnou část básní zkoumaného období je charakteristická směsice idylických a neidylických prvků. V této souvislosti diplomantka vyzdvihuje řadu charakteristických rysů studované části básníkovy tvorby. Cenný je mimo jiné poukaz na přítomnost prvků sebeironie a nadhledu, které dodávají Du Fuovým básním zkoumaného období jistou míru „psychologické hloubky“.

Otázka po tom, v čem spočívá a jakou povahu má idyličnost Du Fuových básní vznikajících v čase, kdy žil v „doškové chyži“, je jednou z ústředních otázek práce. Diplomantka se hledání odpovědi na tuto otázku věnuje nejen v samostatné podkapitole (3.1.1 Idylickost), ale též v dalších podkapitolách. Diplomantka upozorňuje na to, že v závislosti na tematickém zaměření té které básně můžeme pozorovat přítomnost idylických a neidylických prvků v různém poměru.

K celkově vysoké kvalitě práce přispívají zdařilé pracovní převody básní, jakož i systematicčnost a přehlednost výkladu. Kvalitu práce posiluje připojený rejstřík citovaných básní. Diplomantka jednoznačně dokazuje dobrou obeznámenost s jasně vymezenou částí Du Fuova díla opírající se o vlastní analýzu a znalost sekundární literatury. Formou otázek uvádím dílčí výhrady, náměty na zamyšlení, případně návrhy na možné vylepšení práce:

- 1) Nenarušuje zařazení oddílu „Idyličnost“ (3.1.1) do kapitoly „Každodenní život“ (3.1) mezi oddíly „Rodina“, „Těžkosti“ či „Praktické aspekty života na venkově“ logickou

strukturu výkladu? Proč jsou básně představované v tomto oddílu řazeny pod heslo „idyličnost“ a nikoli například pod tematicky vymezená hesla „krásy přírody“ či „krásy života na venkově“?

- 2) Je vhodné hovořit jako o idylických básních o těch básních, v nichž např. „v jistém bodě převáží melancholie a smutek z nemoci, chudoby, vysokého věku...“ (s. 39)? Mohou být básně, v nichž básník reflektuje svoji osobní reálnou situaci, „idylické“? Nemělo by být označení „idylický“ vyhrazeno pro ty básně, v nichž mají poukazy k životní situaci básníka např. charakter „nerealistických scén“, tedy pro básně využívající motivy literární idyly?
- 3) Lze hovořit o „strukturálním prvku“ básně (juxtapozice) jako o něčem „spontánním“ či „neúmyslném“ (s. 14-15)?
- 4) Je možné obhájit vhodnost překladu výrazu *caotang* jako „došková chýše“, navzdory tomu, že tento výraz vytváří bizarně vyznívající spojení typu „stavební práce kolem doškové chýše“ (s. 28) či „peníze na chod doškové chýše“ (s. 30)?

Práce je napsána kultivovaným jazykem a je v ní málo chyb, opomenutí či nedostatků formálního rázu. Některé dílčí nedostatky: výraz 詳註 v titulu edice Du Fuových básní se přepisuje jako *xiangzhu* (nikoli *yang zhu*) (s. 8); názvy monografií, periodik apod. nejsou systematicky uváděny kurzívou (s. 9); titul „Lomová 2001“, na který je odkazováno na s. 14, není uveden v seznamu literatury; přepis názvu 朝雨 (Ranní déšť) je *Zhaoyu* (nikoli *Chaoyu*) (43); u anglicko-jazyčných titulů není dodržována jednotná podoba slavnostního pravopisu (s. 55-6).

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 18.6. 20013

Dušan Andrš